GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Perplexitat? Sí, però amb molts actius.

Opinió | 17/09/2008 | 11:12

Perquè això ens fa veure que estem en condicions de tornar a anar amunt.

S'ha publicat un estudi sociològic de molt bona qualificació científica sobre l'estat d'ànim dels catalans. I la conclusió és que a Catalunya hi ha un alt nivell de perplexitat. Que hi ha desconcert i confusió.

La veritat és que això no és cap novetat. Es palpa al carrer. És bo que un estudi seriós ho confirmi. I en doni detalls. I, per tant, ens ajudi a trobar el camí de sortida. Tot això és d'agrair. Però fa temps que tenim assumit que no passem un bon moment. Hem dit molts cops que últimament no ens hem agradat. Sabem que hem comès errors. Que no ens donem un aprovat per com hem dut les coses durant aquests darrers anys. En som conscients i ho hem denunciat. I encara estem embolicats en una extenuant batalla per un tracte financer just de Catalunya i amenaçats per una decisió del Tribunal Constitucional que fa de mal creure que pugui ser objectiva. I tot això en un clima general espanyol molt hostil.

Però malgrat aquest panorama, Catalunya ha de seguir batallant. A hores d'ara s'hi juga també la seva continuïtat com a poble, la seva cohesió interna, la seva capacitat de competir i de fer créixer –com a conseqüència de tot això– el benestar de la seva gent. I ha de seguir batallant conscient que té actius molt importants. De tota mena, molt diversos. I conscients que no s'hi juga només tenir més o menys recursos econòmics. A tota aquesta gent de fora de Catalunya que creuen que potser sí que aconseguiran el que fa segles que busquen, és a dir, fer que Catalunya deixi definitivament de tenir pes i de tenir personalitat pròpia, estem en condicions de sorprendre'ls novament. Perquè, com deia, Catalunya segueix tenint actius humans de pes i de qualitat.

En aquests moments una primera cosa que hem de tenir clara: sigui quin sigui el resultat de la negociació sobre el finançament, o de la sentència del Tribunal Constitucional, el primer objectiu català ara és el seu reforçament intern. No és buscar la confrontació amb Madrid ni la reivindicació radical ni tampoc anar-hi a demanar engrunes ni acceptar copets a l'esquena. Ara serà el moment del reforçament intern, de la recuperació i l'enfortiment dels nostres valors, de la confiança i d'una ambició equilibrada. I de cara a això cal que fem recompte dels nostres actius, dels que tenim a casa.

En un moment de crisi com el que vivim saber que tenim una bona reserva d'idees, d'iniciatives i de talent dóna molta confiança. A condició –això sí– que estiguem disposats a utilitzar-los bé.

Enumerem uns quants actius d'aquests.

1. De llarg, Catalunya és el país més exportador de tot l'Estat (més del 27%) i més encara amb productes de franja tecnològica alta (el 38%). Això significa que és un país competitiu.

2. Durant els darrers anys l'economia catalana ha anat incrementant les seves inversions arreu del món. S'està convertint en una economia adaptada a la globalització. Aquest repte de la globalització, l'estem guanyant.

3. En el terreny cultural i literari d'uns anys ençà s'ha disparat el nombre de traduccions d'obres catalanes arreu del món. Sánchez Piñol, Jaume Cabré, Carme Riera, Baltasar Porcel, Maria Barbal, Emili Teixidor, etc., han provocat una presència literària en català a l'estranger com mai no s'havia produït. Mai. (La llista és més llarga, però la redueixo expressament perquè tampoc no seria completa i els oblits o absències serien més de doldre.)

4. És sabut que el percentatge de R+D sobre el PIB és el referent habitual per a mesurar la capacitat d'innovació i l'esforç de competitivitat d'un país. Doncs bé, Catalunya, què fa? Cal tenir present que ve de molt avall. Del 0,25% l'any 1980. Ara és de l'1,42 (a Espanya és de l'1,27). Encara és baix, perquè la mitjana de la UE és de l'1,8. Però la tendència porta empenta. I l'any 1980 la relació de R+D entre Madrid i Catalunya era de 10 a 1, ara és de 10 a 8. Amb el benentès que a Madrid es comptabilitza molta investigació de l'Administració, especialment del Consell d'Investigacions Científiques, que està molt centralitzat.

5. En el camp de la Biomedicina el prestigi de Barcelona i de Catalunya ara és molt alt gràcies al treball universitari, al suport de les institucions i a la molt alta qualitat d'una llista llarga de científics catalans, o que treballen aquí (també en això, com en els escriptors, la llista és volgudament reduïda): Massagué, Baselga, Valentí Fuster, Izpisua, Cordon, Badimon, Alonso, Beato, Rodés... Això, repeteixo, només en l'àmbit de la Biomedicina.

6. Gràcies a això i a una bona acció de promoció, una activitat que ha esdevingut molt important a Barcelona és el turisme sanitari. Significa que hi ha un volum important de gent d'arreu del món que ve a Barcelona a visitar-se, operar-se, tractar-se. Això significa que tenim uns quants hospitals privats d'alt nivell científic. De prestigi internacional. En el rànquing dels 40 millors hospitals espanyols, 19 són catalans.

7. Catalunya disposa d'un conjunt d'equipaments científics d'alta qualitat i gran potència, que van dels grans ordinadors tipus Marenostrum al sincrotró que s'està construint a l'Autònoma, i que farà de Catalunya un referent d'alta qualitat a tot el sud d'Europa.

8. Tot això no és una visió esbiaixada d'un catalanista entusiasta. La revista Nature, una de les més prestigioses del món sobre ciència i recerca, en el número de juliol de 2008, publica un article titulat "Catalonian Powerhouse" –és a dir, la central elèctrica o d'energia catalana– on explica amb tot detall, i fins i tot amb entusiasme moltes de les iniciatives tecnicocientífiques que s'estan prenent a Catalunya. I diu que Barcelona s'està convertint en un centre (un hub) mediterrani de la ciència. "Barcelona in the lead", subtitula, és a dir, Barcelona va primer.

9. Una dada que avala la qualitat de les noves generacions científiques és l'alt percentatge d'ajuts (grants) concedits per l'European Research Council a científics catalans: 16 sobre un total de 25 atorgats a Espanya (i 300 de tot Europa, és a dir, més del 5%).

10. Barcelona és el cinquè port mundial de creuers turístics i tothom preveu que aviat serà el quart.

11. La Caixa de Pensions és la primera caixa d'estalvis d'Europa. Als catalans ens ha dolgut sempre no tenir instruments financers potents. Ara en tenim un, molt important en el mercat català i espanyol, però també en el món de les grans empreses de projecció internacional. La nostra economia té un equilibri saludable perquè és molt diversificada. És diversificada per àrees d'activitat, ho és perquè té un grau notable de versatilitat i ho és perquè va des de moltes empreses petites, però dinàmiques, que ocupen bé el que els economistes en diuen un nínxol ben definit i que són capaces de projectar-se enfora, fins a empreses de gran projecció

internacional, que van des de la indústria editorial fins a la producció d'arbres fruiters, des de la logística a l'energia.

12. En el camp de la iniciativa social Catalunya és un país amb una gran densitat d'entitats culturals, recreatives i de solidaritat internacional. Una densitat equiparable a les altes d'Europa.

La llista no és gens exhaustiva, ni pels temes enumerats (n'hi ha molts més) ni pel volum i la qualitat de cadascun d'ells. El cas dels metges i biòlegs n'és un exemple, o el de les empreses de gran projecció. Però n'hi ha prou per a poder afirmar que seguim tenint prou bones cartes per a seguir treballant en un projecte de futur ambiciós. Amb confiança, il•lusió, ambició i autoestima.

Autor: Jordi_P
Jordi_P

https://gironanoticies.com/noticia/8897-perplexitat-si-pero-amb-molts-actius.htm